Anul al 62-lea
4 PAGINI

EXEMPLARUL 30 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 97 Sâmbătă 28 Aprilie 1945
4 PAGINI

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 1800 pe 3 luni
Lei 3700 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 2100 pe 3 luni
Lei 4100 pe 6 luni
AUTORITĂŢI
60⁰/₀ în plus

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIV. COPIILOR
1800 lei pe 6 luni
ZIARUL ŞTIINŢELOR
1800 lei pe 6 luni
UNIVERSUL LITERAR
1800 lei pe 6 luni
VESELIA 1400 lei pe 6 luni
TRUP ŞI SUFLET
900 lei pe 6 luni

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

PE TEREN

Este un adevăr elementar, confirmat mereu de experienţă, că pentru desţelenirea învechitelor practici ale biurocraţiei rău-nărăvite numai controlul pe teren, veghea permanentă pentru aplicarea legilor şi dispoziţiunilor forurilor centrale, numai acest des contact între supraveghere şi realitate poate aduce remedierea relelor cuibărite de multă vreme în administraţia publică.

In urma unor cercetări atente „la faţa locului" organele de control ale ministerului comunicaţiilor au făcut constatarea că 14 şefi de gară, încărcau vagoane cu mărfuri după bunul lor plac nu după indicaţiile şi aprobările forurilor cari gradează urgenţa potrivit nevoilor aprovizionării populaţiei.

Chestiunea repartiţiei, încărcării şi dirijării vagoanelor c. f. r. spre locurile de destinaţie, a format mereu un mare inconvenient al vieţii noastre economice, abuzurile erau vizibile, dar vinovăţiile nu se puteau stabili de oarece mai totdeauna anchetele se făceau prin filiera biurourilor, cu referate, adrese şi rezoluţii cari neglijau latura de seamă a cercetărilor pe teren.

Destituirea culpabililor şi trimiterea lor în judecată — consecinţa concluziilor anchetei — va avea darul să servească drept exemplu şi altora cari s'ar lăsa ispitiţi, cu condiţia însă ca inspecţiile inopinate, să continue pentru a tăia din rădăcină răul.

Vizita făcută alaltăeri de d. prof. Gh. Nicolau, ministrul asigurărilor sociale la spitalul „Albert Thomas" din Capitală — pendinte de acel departament — a dus la constatări uluitoare, cu atât mai grave cu cât acolo funcţionează şi un spital militar.

La ora 9 dim. mare parte din personal nu era la serviciu; suferinzii, civili şi militari, stau în aşternuturi murdare, localul lasă foarte mult de dorit din punct de vedere al curăţeniei; răniţii n'au papuci nici halate în sala de agenţi fizici şi mecanoterapie copiii sunt supuşi tratamentului în frig, sala fiind neîncălzită; mâncarea e slabă substanţial, formată din fasole şi cartofi; în magazia de alimente zac zarzavaturi în putrefacţie şi alimente alterate; etuva băii nu funcţionează, etc.. etc.

Faţă de aceste constatări, în afară de sancţiunile ce se vor aplica vinovaţilor, d. ministru prof. Nicolau a hotărît să inspecteze pe rând toate instituţiile sanitaro-medicale ale asigurărilor sociale din Capitală.

O remediere a stării de lucruri existentă, o trezire a simţului datoriei vor fi primele efecte, dar durata în timp a îmbunătăţirilor depinde şi aci, ca pretutindeni, de o permanentizare a controlului pe teren.

Fireşte miniştrii, conducători ai departamentelor, nu pot face personal toate inspecţiile necesare, când au de rezolvat atâtea probleme şi de dat atâtea directive, dar — din când în când — vizitele inopinate stimulează zelul organelor de control cari au în sarcină veghea zilnică.

Constatările făcute de d. dr. Bagdasar cu privire la starea sanitară a populaţiei din Moldova, atentele d-sale cercetări personale, soluţiile date pe loc şi studierea problemlor în ansamblul lor, fac parte din aceeaş ramură importantă a rodniciei controlului pe teren şi toate cele citate mai sus nu vor fi numai izvorul îndreptărilor locale ori izolate, dacă se statorniceşte pretutindeni că inspecţiile şi veghea pe teren a celor în drept este soluţia sigură a stârpirii vechilor racile pe cari formalismul biurocraţiei necunoscătoare a realităţilor — cu sau fără intenţie — nu a putut să le îndepărteze din sistemul tradiţionalist al administraţiei publice.

ŞEDINŢA SOLEMNĂ DE DESCHIDERE A CONFERINŢEI NAŢIUNILOR UNITE DELA SAN FRANCISCO

Mesajul de bun venit rostit la radio de preşedintele Truman şi cuvântarea inaugurală a d-lui Stettinius

San Francisco, 26, (Rador). — La deschiderea şedinţei festive a conferinţei Roosevelt s'a păstrat un minut de tăcere de către cei 1.200 de delegaţi ai Naţiunilor Unite în memoria defunctului preşedinte al Statelor Unite.

Apoi s'a difuzat dela Washington mesajul de bun venit adresat oaspeţilor de preşedintele Harry Truman.

D. Stettinius, secretarul departamentului de stat, care a prezidat şedinţa, a dat cuvântul d-lui Warren, guvernatorul Californiei şi d-lui Lapham, primarul oraşului San Francisco, care au urat deasemeni bun venit delegaţilor.

După aceea, secretarul departamentului de stat şi-a rostit alocuţiunea inaugurală.

D. Alger Hiss, secretarul general al conferinţei, a anunţat că şefii celor 46 de delegaţii vor avea Joi dimineaţă o conferinţă, iar prima şedinţă oficială plenară se va ţine în dupăamiaza aceleiaşi zile.

Şedinţa s'a ridicat la ora 17,5. Ea a durat 35 de minute.

Preşedintele HARRY TRUMAN

MESAJUL PREŞEDINTELUI TRUMAN

Washington, 26 (Rador). — In cursul alocuţiunii rostită Miercuri noaptea la radio cu prilejul deschiderii lucrărilor conferinţei Roosevelt la San Francisco, preşedintele Truman şi-a exprimat deasemeni completa sa încredere în membrii delegaţiei Statelor Unite la San Francisco, adăugând că conferinţa îşi datoreşte existenţa în mare parte viziunii, prevederii şi hotărîrii preşedintelui Roosevelt, „marele umanitarist care, desigur, este astăzi prezent în minţile noastre, ale tuturor".

Şi oratorul a continuat astfel: „Prin lucrările dv. dela San Francisco, trebue să asigurăm că un alt război va fi imposibil. Noi cei care am trăit în suferinţă şi am văzut tragedia a două conflicte mondiale trebue să ne dăm seama de amploarea problemei ce ne stă în faţă. Trebue să făurim un mecanism care va face ca viitoarea pace să fie nu numai posibilă, dar şi sigură. Construirea unui mecanism atât de delicat este cu mult mai complicată decât trasarea pe hartă a liniilor de frontieră, estimarea unor reparaţiuni juste ori stabilirea unor limite rezonabile în înarmări. Misiunea voastră trebue adusă perfect la îndeplinire.

Noi reprezentăm majoritatea covârşitoare a întregii omeniri. Avem un puternic mandat din partea popoarelor noastre. Trebue să împiedicăm — dacă intr'adevăr mintea, inima şi speranţa unui om pot realiza acest lucru — repetarea dezastrului de pe urma căruia întreaga lume va avea de suferit în anii ce vor veni. Vom atrage asupra noastră marea mânie a generaţiilor ce încă nu s'au născut în cazul când vom da numai o aprobare verbală idealurilor inspiratoare, iar mai târziu vom violenta chiar şi simpla justiţie.

Nu trebue să continuăm a sacrifica floarea tineretului nostru numai pentru a ţine în frâu pe nebunii care în fiecare epocă plănuesc să domine lumea. Sacrificiile de astăzi ale tineretului nostru trebue să ducă prin eforturile noastre la făurirea pentru mâine a unei puternice alianţe de naţiuni întemeiată pe justiţie în vederea păcii".

Preşedintele Truman a amintit apoi mesajul său trimis acum nouă zile Congresului Statelor-Unite în care a spus că, în vreme ce statele mari „au o răspundere specială în ce priveşte întărirea păcii, această răspundere se bazează pe obligaţiile ce revin tuturor statelor, atât celor mari, cât şi celor mici, de a nu folosi forţa în relaţiile internaţionale, exceptând cazul când trebue apărată legea. Răspunderea unui stat mare este de a sluji, iar nu de a domina popoarele lumii".

„Nici unul dintre noi, a adăugat preşedintele Truman nu se îndoeşte că cu îndrumarea divină, printr'o cooperare frăţească şi printr'o muncă intensă vom găsi răspunsul adecvat la problema pe care istoria ne-a pus-o în faţă.

Ne dăm pe deplin seama astăzi că victoria în război cere un efort puternic şi unitar. Desigur, victoria în pace cere şi trebue să primească un efort egal.

Toţi trebue să admită că, pentru a avea vecini buni, noi trebue să fim deasemeni vecini buni. Aceasta se aplică în fiecare domeniu al sforţărilor omeneşti. Oamenii de bunăvoinţă trebue să se unească şi să se organizeze în vederea unei păci durabile. Mai mult, dacă politica noastră amicală va fi vreodată considerată de fruntaşii beligeranţi drept numai o manifestare de slăbiciune, organizaţia pe care noi o înfiinţăm trebue să fie pregătită în mod adecvat spre a face faţă oricărei provocări.

Deosebirile dintre oameni şi naţiuni vor rămâne totdeauna. In fapt, dacă se manifestă în limite rezonabile, asemenea deosebiri sunt într'adevăr salutare. Orice progres începe cu deosebirile de păreri şi continuă pe măsură ce aceste deosebiri sunt modificate pe calea raţiunii şi a înţelegerii mutuale.

Esenţa problemei noastre de aci este de a făuri un mecanism sensibil pentru rezolvarea litigiilor dintre naţiuni. Fără el, pacea nu poate exista. Nu mai putem îngădui nici unei naţiuni şi nici unui grup de naţiuni să încerce să-şi rezolve neînţelegerile cu ajutorul bombelor şi baionetelor. Dacă vom continua să susţinem asemenea decizii, vom fi siliţi să acceptăm filozofia fundamentală a inamicilor noştri şi anume că „forţa crează dreptul". Pentru a desminţi aceasta — şi desigur că o vom face —, suntem obligaţi să creem mijloacele necesare pentru combaterea ei.

Cuvintele nu sunt suficiente. Trebue odată pentru totdeauna să inversăm ordinea şi să dovedim prin actele noastre în mod hotăritor că dreptul primează. Dacă nu vrem să murim cu toţii în război, trebue să învăţăm a trăi împreună în pace.

Trebue să făurim o lume nouă, o lume mai bună, o lume în care demnitatea veşnică a omului este respectată.

Acum când suntem pe punctul de a trece la îndeplinirea grelelor noastre sarcini, rugăm pe Cel Atotputernic să ne îndrume întru făurirea unui monument permanent pentru cei care şi-au dat vieţile în scopul ca această clipă să se poată ivi.

Dumnezeu să călăuzească paşii noştri pe calea Sa cea dreaptă a păcii".

*

San Francisco, 26 (Rador). — **In Palatul Operei a avut loc Miercuri, 25 Aprilie, şedinţa solemnă de deschidere a lucrărilor conferinţei Naţiunilor Unite.**

D. Edward Stettinius, secretarul departamentului de stat al Statelor Unite, se afla într'o dispoziţie foarte bună, plin de voioşiune şi surâzător.

El a primit pe oaspeţii săi personali, d. Roger Lapham, primarul oraşului San Francisco şi d. Earl Warren, guvernatorul Californiei.

In sala cea mare a Operei s'au rostit scurte cuvântări de bun venit.

După o alocuţiune deasemeni scurtă rostită de d. Stettinius, prima şedinţă a conferinţei Roosevelt s'a terminat.

CUVÂNTAREA INAUGURALĂ A D-LUI STETTINIUS

San Francisco, 26 (Rador). — Salutând pe reprezentanţii Naţiunilor Unite în cursul şedinţei festive a conferinţei Roosevelt care a avut loc Miercuri în Palatul Operei, d. Edward Stettinius, secretarul departamentului de stat al Statelor Unite, a rostit o cuvântare declarând între altele:

„Ne-am reunit cu toţii să aducem la îndeplinire marele ţel în legătură cu care ilustrul preşedinte Roosevelt şi-a cheltuit energia, să făurim structura unei păci durabile după victoria din acest război. Am pierdut un conducător înţelept şi viteaz, dar ţelul său trăeşte în noi

In intenţia lui de a făuri structura durabilă a păcii mondiale, poporul Statelor Unite crede că este ferm alături de toate celelalte Naţiuni Unite. El este ală-

(Continuare în pag. 2-a)

LOCALITĂŢI PUTERNIC ORGANIZATE DE INAMIC CUCERITE DE TRUPELE ROMÂNE

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICATUL ASUPRA OPERAŢIILOR DIN ZIUA DE 26 APRILIE 1945

Pe cursul mijlociu al râului Morava, în zona Nord Strajniţe, trupele române au reuşit — printr'un atac viguros — să cucerească localităţile Veseli, Milcooşi, precum şi gara cu fabrica de zahăr Moravski-Pisek.

In regiunea cursului mijlociu al râului Vag, la Vest şi Nord-Est Trencin, trupele noastre au smuls inamicului alte înălţimi importante şi au pătruns în localitatea Trenci Tepla, puternic organizată de inamic.

Pe restul frontului, vie activitate de recunoaştere.

AMNISTIA FISCALĂ

Structura nouei legi a amnistiei fiscale, prin care se descongestionează o serie întreagă de formalităţi fiscale, este definitiv fixată şi constitue poate o redresare simţitoare a complectării bugetului statului.

Prin noua lege se amnistiază toate impozitele nedeclarate şi neconstatate până la 31 Martie 1945 cu excepţia impozitului mobiliar, impozitului pe salarii şi cifra de afaceri, cari sunt amnistiate până la 31 Martie 1944.

Comercianţii şi industriaşii care doresc să obţină amnistia totală, **vor achita până la 1 Iulie a. c. odată impozitele comerciale sau industriale pe exerciţiul trecut 1944/1945, inclusiv anexele.**

Cei ce doresc să obţină amnistia fiscală parţială, **adică numai pentru unul din veniturile aferente impozitelor directe, vor plăti până la aceiaşi dată jumătate din impozitele aferente venitului respectiv pe exerciţiul 1944/45.**

Pentru contravenţiile dresate şi înregistrate până la data de 31 Martie 1945 **şi neapelate sau nejudecate în fond în apel, se acordă o reducere a amenzii la** 5 la sută pentru cele care depăşesc 500.000 lei şi la 3 la sută pentru cele până la 500.000 lei, **cu condiţia ca întreg impozitul şi amenda redusă să fie achitată până la 1 Iulie 1945. Aci se cuprind şi contractele de închiriere economicoase şi cari vor fi declarate la adevărata lor valoare.**

Pentru contravenţiile vamale **amnistia fiscală îşi produce efectul prin plata taxelor sustrase şi a 10 la sută din amenda legală, bineînţeles pentru cele nedescoperite.**

Odată cu legea amnistiţiei fiscale va apare şi noua lege pentru degrevarea impozitului pe salarii, **cu efect retroactiv dela 1 Aprilie 1945, astfel că degrevarea acordată la 1 Aprilie 1945 faţă de legea care va apare şi care prevede cote mult mai reduse — nu mai are aplicabilitate.**

V. S.

Tratative pentru eliberarea Regelui Leopold al Belgiei

Zuerich, 26 (Rador). — Guvernul elveţian acţionează ca intermediar ducând tratative pentru eliberarea Regelui Leopold al belgienilor care este prizonier de război la germani, — anunţă corespondentul agenţiei „Reuter".

VIZITA D-LOR MINISTRU DE RĂZBOI GENERAL DE C. A. VASILIU RĂŞCANU ŞI PROF. VLĂDESCU-RĂCOASA, MINISTRUL NAŢIONALITĂŢILOR, PE FRONT

In inspecţia pe care doi membri ai guvernului, d-nii general de corp de armată Vasiliu-Răşcanu, ministru de război şi prof. G. Vlădescu Răcoasa, ministrul naţionalităţilor, au făcut-o armatelor române de pe front, cei doi trimişi ai guvernului român au luat în primul rând contact cu comandanţii sovietici ai acestui front: d-nii Mareşal Malinovschi, **general** Smacenco **şi general** Managarov.

Cu acest prilej, marii comandanţi ai glorioasei armate roşii, care luptă astăzi victorios în Cehoslovacia, Ungaria şi Austria, au arătat dificultăţile pe care a trebuit să le învingă la început armata română care luptă pe acest front, pentru a se pune la punct, însuşindu-şi metodele noi de luptă ale armatei sovietice, în vederea unei cât mai bune coordonări a acţiunei sale.

Dânşii au relevat apoi faptele de arme ale armatelor române, care au fost dealtfel citate prin ordine de zi ale Mareşalului Stalin.

In primul rând a fost elogiat Corpul de Aviaţie, comandat până de curând de generalul Ionescu, actualul subsecretar de Stat al aviaţiei şi în prezent de generalul Burduloiu, pentru importantele misiuni pe care le-a îndeplinit din Septembrie 1944 până astăzi, ajutând şi uşurând acţiunea armatelor de uscat, atât române cât şi sovietice.

Deasemenea a fost lăudat şi regimentul de tancuri, care s'a purtat admirabil, fiind vizitat personal de Mareşalul Malinovschi în cursul luptelor.

Aprecierea aceasta ostăşească a faptelor de arme ale trupelor române va contribui desigur la întărirea frăţiei de arme româno-sovietice şi a legăturilor de prietenie dintre popoarele U. S. şi poporul român.

Vizitarea diferitelor unităţi din zona de operaţii a fost un prilej de a constata existenţa acestei frăţii de arme româno-sovietice, de a recompensa actele de vitejie şi eroism ale ostaşilor, prin decoraţii şi daruri, de a contribui la ridicarea şi întărirea moralului luptătorilor, de a le comunica veşti despre situaţia internă şi activitatea guvernului, în deosebi reîncadrarea Nordului Ardealului în administraţia Statului român şi înfăptuirea reformei agrare, prin cuvântările ţinute de cei doi miniştri, şi de a stabili o legătură mai strânsă şi continuă între front şi ţară.

Au fost adevărate clipe de înălţare şi destindere pentru ostaşii luptători, cărora li s'au oferit cu această ocazie şi diferite spectacole organizate de echipele trimise de A.R.L.U.S. şi Apărarea Patriotică şi Marele Stat Major.

Au fost deasemenea vizitate spitalele, distribuindu-se răniţilor decoraţi şi daruri, iar echipele de artişti au dat reprezentaţii.

Divizia de panduri „Tudor Vladimirescu", care se găseşte în refacere, după victoriile şi pierderile suferite, şi care a făcut o primire solemnă şi impresionantă celor doi miniştri şi însoţitorilor, merită toate laudele pentru felul remarcabil în care este organizată şi condusă, ca şi pentru faptele de arme săvârşite.

Această primă vizită a frontului şi a luptătorilor români a înlesnit pe deoparte o cunoaştere a stării de spirit a trupelor, a nevoilor şi cerinţelor frontului, a măsurilor ce trebuesc luate neîntârziat pentru îndreptarea tuturor lipsurilor şi asigurarea unei mai strânse legături cu ţara în vederea creşterii efortului de războiu al României, iar pe de altă parte constatarea frăţiei de arme efective care există între armata roşie şi armata română, un element de bază şi de mare importanţă pentru închegarea şi desăvârşirea prieteniei şi alianţei sovieto-române.

DEMISIA LUI GOERING

Londra, 26 (Rador). — Un post de radio german a anunţat Joi seara că Mareşalul Goering a cerut lui Hitler să-i primească demisia dela comanda supremă a aviaţiei germane, dat fiind că suferă grav de cord.

Postul de radio german a adăugat că Hitler a primit această demisie.

M. S. Regele Mihai se întreţine cu d. general colonel Susaicov la festivităţile dela divizia Tudor Vladimirescu

SOLEMNITATEA PRIMIRII IN CADRELE ARMATEI A DETAŞAMENTULUI DIN DIVIZIA TUDOR VLADIMIRESCU-DEBREŢIN

M. S. Regele trece în revistă ostaşii din divizia Tudor Vladimirescu

In prezenţa Majestăţii Sale Regelui Mihai I, a avut loc Joi 26 Aprilie a. c. la orele 12, la Regimentul de Gardă Mihai Viteazul, o înălţătoare solemnitate pentru primirea în cadrele armatei române a ostaşilor din Divizia de Panduri „Tudor Vladimirescu".

In curtea regimentului frumos pavoazată cu drapelele române şi sovietice, decorată cu portretele M. S. Regelui şi al Mareşalului Stalin, precum şi cu numeroase pancarte cu inscripţii patriotice, se aflau aliniate în careu efectivele diviziei de Panduri, în frunte cu Comandantul lor d. general de Brigadă Nicolae Cambrea.

D. dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de miniştri a venit împreună cu d. general colonel Susaikov, Locţiitorul Preşedintelui Comisiei Aliate de Control. Se mai aflau prezenţi d-nii Gh. Tătărescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri, general Vasiliu Răşcanu, ministrul de răsboiu, prof. Constantinescu Iaşi, ministrul propagandei, Teohari Georgescu, ministrul afacerilor interne, Lucreţiu Pătrăşcanu, ministrul justiţiei, dr. Bagdazar, ministrul sănătăţii, Mihai Ralea, ministrul artelor, preot Burducea, ministrul cultelor, P. Bejan, ministrul industriei şi comerţului, Lotar Rădăceanu, ministrul muncii, Anton Alexandrescu, ministrul cooperaţiei, prof. Nicolau, ministrul asigurărilor sociale, general Dămăceanu subsecretar de stat la armată, d. I. Maurer, subsecretar de stat la comunicaţii, general Emanoil Ionescu, subsecretar de stat al aerului, Burcă subsecretar de stat la interne, A. Alexandrini, subsecretar de stat la finanţe, contra-amiral Bărbuneanu subsecretar de stat al marinei şi Gh. Vântu, subsecretar de stat la interne.

Din partea sovietică se aflau de faţă d-nii: A. Pavlov, trimis special şi ministru plenipotenţiar gr. I, consilier politic pe lângă Comisia aliată de control, general lt. V. Vinogradov şeful Statului major al comisiei aliate de control, contra-amiral Bogdenco, general maior de gardă P. Moskvitin, comandantul militar al trupelor din Bucureşti, general maior Vorobiov, Sava Dangulov, prim secretar de legaţie, maior Skoda şi L. Colicar, secretar de legaţie.

Au mai luat parte d-nii: Emil Botnăraş şi Panfil Riposanu, secretari generali ai Preşedinţiei Consiliului, general Bardan, general Creţulescu, general comandant av. Emil Gheorghiu, general Mihăiescu, comandantul militar al Capitalei, general Victor Dombrowski, primarul general al Capitalei, d-na Ana Pauker, d. Vasile Luca, col. Petruc, prefectul poliţiei Capitalei, d. Radu Bobe din partea comitetului central al Apărării Patriotice şi un mare număr de fruntaşi ai vieţei noastre politice.

Se mai aflau adunaţi în curtea regimentului numeroase delegaţii de ofiţeri din toate armele, reprezentanţi ai tuturor grupărilor politice şi un numeros public.

SOSIREA M. S. REGELUI

La orele 12 soseşte M. S. Regele Mihai, primit cu urale nesfârşite. Suveranul a venit însoţit de d-nii. general de corp de armată Nicolescu, şeful Casei Militare a M. S., col. Emilian Ionescu adjutant regal, col. Bossy, adjutant regal, comandor Udrischi Traian, adjutant regal, col. Petre Lazăr, maior Bercea, comandor Gherghel, cpt. Jaques Vergatti.

Fanfara Regimentului 6 Mihai Viteazul intonează Imnul Regal în timp ce d-nii: dr. Petru Groza, preşedintele consiliului de miniştri, general colonel Susaikov, Gh. Tătărescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri, general lt. Vinogradov, consilier Pavlov, contra amiral Bogdenko, general Vasiliu Răşcanu, ministru de războiu, general Bardan şi general Cambrea, întâmpină pe M. S. Regele la intrarea în curtea regimentului.

După ce d. general Vasiliu Răşcanu dă M. S. Regelui raportul trupei, M. S. Regele însoţit de toţi cei de faţă trece în revistă Divizia de Panduri.

Bravii ostaşi răspund cu urale entuziaste salutului regal, iar un pandur strigă voiniceşte: „Trăiască M. S. Regele, Trăiască Mareşalul Stalin" în timp ce Fanfara intonează Imnul Român şi cel Sovietic.

M. S. Regele ia apoi loc pe estrada amenajată în curtea cazarmei. D. prim ministru dr. Petru Groza rosteşte apoi următoarea cuvântare:

Cuvântarea d-lui dr. Petru Groza

preşedintele Consiliului de miniştri

După mai bine de 120 ani, figura lui Tudor Vladimirescu şi revoluţaia lui n'au încetat de a constitui o pildă luminoasă în lupta de dezrobire a poporului. Procesul de îngenunchiere a plugărimii, de acaparare a pământurilor şi de exploatare a moşiilor n'a putut fi oprit de această mişcare.

Starea ţărănimii a devenit jalnică; nedreptatea a rămas în picioare şi după Tudor Vladimirescu.

El n'a reuşit, din cauza condiţiunilor externe şi a lipsei unei temeinice organizaţii militare. N'a avut noroc, dar sămânţa aruncată de el a continuat să lumineze conştiinţa poporului în noaptea veacului hain. Sămânţa aceasta, ca şi aceea aruncată de Horia, Cloşca şi Crişan în Ardeal, ce a dat roade chiar atunci când lumea celor îmbuibaţi o considera putrezită pentru totdeauna, sămânţa aceasta nepieritoare însemna ideea luptei pentru viaţă, pentru dezrobire şi pentru dreptatea socială a celor mulţi.

Ştim ce a fost Tudor Vladimirescu şi ce au vrut pandurii lui. Să vedem acum ce este Divizia Tudor Vladimirescu şi ce sunt pandurii acesteia.

Multe pagini de eroism a înscris poporul român în istoria sa. La aceste pagini de mândrie naţională, se alătură astăzi cele noui, scrise de Divizia Tudor Vladimirescu.

In anul 1941, poporul român, popor blând, harnic şi muncitor, s'a trezit îmbrâncit într'un răsboi criminal de către o dictatură hitleristă împotriva Uniunii Sovietice, marele şi puternicul lui vecin, cu care, în decursul veacurilor, a trăit totdeauna în pace.

Floarea tineretului, plugari şi muncitori, intelectuali de seamă, mândrii flăcăi ai satelor noastre, au fost trimişi şi omorâţi cu sutele de mii pe câmpiile Rusiei, pentru visul sângeros de stăpânire imperialistă al unor scelerati.

In acest război au căzut mulţi români prizonieri. Contemplând ei, în lagărele îndepărtate ale marei Rusii, în sufletele lor, au încolţit gânduri şi dorinţi. Iată cum descrie pandurul Tacu Vasile din Brăila această deşteptare:

„In 1941 am fot trimişi pe front. Dece? Ni s'a spus că, dacă vom lupta în Răsărit, vom câştiga Apusul. Intr'adevăr noi am fost trimişi să distrugem popoarele sovietice, care timp de 25 ani, prin muncă fără prihană, şi-au clădit o ţară nouă.

Ni s'a promis pământ în Transnistria. Dar ce, oare, n'avem destul pământ aici în ţara noastră? Avem, dar acela, în mare parte, est al acelora cari nu-l muncesc.

Pe front, am avut norocul să cădem prizonieri. Ni se spusese dinainte că, dacă vom cădea la Ruşi, aceştia ne vor scoate ochii. Adevăr vă grăesc că ne-au scos, dar ne-au pus alţii în loc, mai buni, cu care să vedem pe adevăraţii duşmani.

Am fost bine îngrijiţi, văzând că Ruşii nu ne urăsc. Mă gândeam însă la familia mea şi la poporul meu şi atunci m'am hotărât, eu şi alţii cu mine, să pornim la răsboi, ca să ne scăpăm şi bietul nostru popor de jugul hitlerist, căci numai aşa îi vedeam scăparea.

Am cerut şi ni s'a dat ajutorul guvernului sovietic. Am fost înarmaţi şi am pornit la luptă, după o muncă conştientă de organizare, înarmare şi instruire militară, tot timpul părinteşte îndrumaţi de către generalul Melnikov şi alţi bravi ofiţeri ai armatei Ruse".

In sufletele zecilor de mii de prizonieri, acum luptători voluntari în războiul contra cotropitorilor popoarelor, a încolţit iluzia puternică a unor noui zori de viaţă.

Din dorinţa aceasta de a lupta fierbinte pentru lumea nouă, de a lupta pentru adevărata demnitate naţională, pentru purificarea patriei de marea ruşine a participării la războiul anti-sovietic, s'a zămislit o mişcare spirituală şi politică de cel mai nobil patriotism. Cu ajutorul tehnic militar acordat de guvernul sovietic, această mişcare spirituală şi politică devine o frumoasă şi puternică formaţiune militară, prevăzută cu cele mai moderne arme, capabilă să traducă în fapt ura necruţătoare împotriva hitlerismului, care a provocat acest incendiu războinic neasemuit în istoria umanităţii.

Sub conducerea comandantului său, generalul Cambrea, Divizia Tudor Vladimirescu a luptat vitejeşte alături de armata roşie în Moldova şi în Ardealul de Nord, în Ungaria şi în Cehoslovacia, respectând jurământul pe care l-a depus la constituirea diviziei şi care spune:

„Jur poporului meu robit de nemţi să lupt pentru libertatea şi propăşirea lui...

„Aşa să-mi ajute Dumnezeu..."

Astăzi, voi, cei de faţă, panduri ai Diviziei Tudor Vladimirescu, vă încadraţi în armata română, care luptă şi ea alături pe fronturi îndepărtate contra hitlerismului.

Continuând pe drumul jurământului depus, voi sunteţi şi mândria noastră de mâine. Astăzi, purificarea aparatului de stat şi a vieţii publice de rămăşiţele fasciste continuă. Astăzi sunt noui reforme în curs, pentru a reînoi această ţară, punând bazele unei adevărate democraţii.

In toată această mare cucerire, în tot cursul acestui drum spre libertate, simţim cu toţii prezenţa şi contribuţia Diviziei Tudor Vladimirescu. De aceea, voi împreună cu comandantul vostru scormoniţi şi aprindeţi în noi calde sentimente de recunoştinţă. Pe umerii voştri apasă răspunderea mare de a conlucra şi mai departe pe linia democratizării acestei ţări la desăvârşirea marilor reforme sociale începute.

Una din sarcinile mari ale poporului român şi ale guvernului actual, este democratizarea armatei, nimeni să nu mai sape prăpastia între popor şi armată. Elementele dictaturii hitleriste în posturi superioare de comandă, subordonau interesele patriei intereselor lor de castă.

Problema cadrelor militare ne preocupă cu toată seriozitatea. La bază avem principiul unei noi concepţii, noi discipline şi ierarhii, bazată pe superioritatea cunoaşterii în arta militară, izvorâtă din unitatea de interese dintre conducere şi popor.

Istoria ne arată că majoritatea marilor strategi, comandanţi de oştiri, au fost recrutaţi din poporul de jos. Deasemeni, istoria arată că reacţiunile totdeauna s'au opus principiului de democratizare a armatei deci recrutării cadrelor conducătoare din sânul masselor, voind să se asigure astfel că armata nu va pactiza cu poporul.

Ţinând seama de experienţa istoriei şi a anilor din urmă, voi înlătura concepţiile reacţionare, potrivnice poporului, potrivnice mersului înainte al omenirii, promovând în posturile de conducere ele- care se disting atât prin iubire fa- mentele sănătoase şi democratice, ţă de popor, cât şi prin cunoaşterea artei militare.

Sudând armata cu poporul, făcând-o pavăza democraţiei, vom da armatei aureola onoarei şi sacrificiului.

Mulţi dintre voi, înălţaţi azi la grad de ofiţeri şi subofiţeri, veţi pleca la diverse unităţi din ţară, şi veţi fi, prin urmare, purtătorii

(Continuare în pag. 2-a)